

Warszawa, dnia 3 września 2009 r.

**LIST PREZESA SARP DO UCZESTNIKÓW
TRZECIEGO KONGRESU URBANISTYKI POLSKIEJ**

Koleżanki i Koledzy, Szanowni Państwo

Dyskusja na temat zadań urbanistyki, jako dziedziny determinującej jakość życia jest niezbędna. Przynosi rezultaty wpływające wprost na standardy rozwiązań polskiej przestrzeni. Jestem głęboko przekonany, że podobnie będzie w przypadku Trzeciego Kongresu Urbanistyki Polskiej. Z racji tematyki referatów programowych oraz dyskusji prowadzonej w Poznaniu – mieście o rozpoznawalnej strukturze przestrzennej – Kongres ma szansę przełamać obecnie dostrzegany kryzys debaty o polskim krajobrazie i polskiej przestrzeni publicznej.

Chciałbym odwołać się do ostatniego Kongresu Architektury Polskiej, który organizowany był przez SARP, a odbył się w maju 2008 roku w Poznaniu. Wielokrotnie wyrażana była na nim potrzeba rewizji rangi urbanistyki i systemu planowania przestrzennego w całym procesie gospodarowania przestrzenią. Mam nadzieję, że poruszana wtedy problematyka znajdzie i teraz - w kongresowej dyskusji - szereg istotnych podpowiedzi, propozycji, uzgodnień i potrzebnych korekt działań strukturalnych decydujących o jakości przestrzeni - jakości życia człowieka.

W Stowarzyszeniu Architektów Polskich od kilku już lat pracujemy nad projektem dokumentu „Polska Polityka Architektoniczna; polityka jakości krajobrazu, przestrzeni publicznej, architektury”. Wpisany jest on w działania Europejskiego Forum Polityk Architektonicznych, a jego patronem w Polsce jest przede wszystkim Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Partnerem projektu jest także Towarzystwo Urbanistów Polskich. Dokument zawiera wytyczne, które mogą pomóc w działalności legislacyjnej i codziennej polityce prowadzonej na różnych szczeblach. Postulaty, oparte na diagnozie obecnej sytuacji polskiej przestrzeni, jak zauważam, mogą być komplementarne do koncepcji zapisanych w Karcie Przestrzeni Publicznej, czy w dokumencie zatytułowanym Polska Polityka Miejska, który może stanowić bazę dla sformułowania oczekiwanych Standardów Urbanistycznych.

Chciałbym podkreślić, że tylko wspólne, skoordynowane działania instytucji i organizacji mogą doprowadzić do stworzenia w naszym kraju spójnej, odnoszącej się do całego systemu prawnego, regulacji, która odpowie na potrzeby społeczne, określi zespół działań na rzecz podnoszenia jakości przestrzeni. Wspólne działanie, do którego zachęcam łączyłoby całość środowiska architektów skupionych w SARP i Izbie Architektów RP oraz środowisko urbanistów zrzeszonych w TUP i Izbie Urbanistów. Miałoby istotny wpływ na wszystkich uczestników procedur inwestycyjnych w każdej z ich faz, którzy zarówno przez regulacje formalne, jak i środki natury społecznej, kulturalnej, gospodarczej, w sposób prawidłowy odczytują swoją służebną rolę wobec społeczeństwa. Efektem takich działań o charakterze legislacyjnym mogłaby być spójna i odnosząca się do innych aktów prawnych Ustawa o Architekturze.

Na koniec chciałbym przywołać pewien wzór - postać Profesora Władysława Czarneckiego, wraz z Jego ideą służenia człowiekowi poprzez rozumne organizowanie przestrzeni życia. Współcześnie interpretując ten wzór, mam na myśli powiązane z działalnością urbanisty i architekta wszystkie współczesne wątki nowoczesnego rozumienia zasad gospodarowania zasobami naturalnymi, a szczególnie energią i wodą. Wierzę także, że dyskusja kongresowa będzie przyczynkiem, ale i zobowiązaniem do działań, które możliwie szybko ustabilizują pozycję systemu ochrony i projektowania krajobrazu, tworzenia wysokiej jakości przestrzeni publicznej, kultywowania szeroko rozumianej architektury naszego środowiska rzucającej wyzwanie bylejakości. Kierując te słowa proszę o usprawiedliwienie mojej nieobecności w czasie Kongresu. Równocześnie deklaruję, że cała jego problematyka i poszczególne wątki podjęte zostaną w aktywności Stowarzyszenia Architektów Polskich.

**Jerzy Grochulski
Prezes SARP**